

Pant i en saadan Aalegaard, saa bliver pludselig den yderste Del, som er den mest fiskegivende Del, frataget ham af Nævnet. Ganske vist har Nævnet ikke gjort det hidtil, men alene det, at det staar i Loven, er absurd. Nævnet kan altsaa gøre det, man kan altsaa tænke sig, at et Nævn opfatter sin Myndighed som saa vidtgaende. Det er efter min Mening en Absurditet i Lovgivningen. Nu talte den sidste ærede Taler om, at vi vil vente, til der foreligger Resultat fra Kommissionen, der er nedsat for at tage Bestemmelse om, hvorvidt Aalegaardsretten skal afløses, saaledes at Staten indtræder i Ejerens Ret, men det vilde jo blive temmelig kostbart. Jeg kan sige til den ærede Taler, at dersom denne Kommission har det Indtryk, at Aalegaardene virkelig er noget, Nævnene kan disponere over, gad jeg vide, om de vil vurdere Aalegaardene synderlig højt. Jeg kan forstaa, at den Betragtning, at det er en tilfældig Ret, men ingen absolut Ret, Aalegaardsejerne har, kan tale for en Betragtning i den Retning.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 6, der tilsigter at udskyde det Tidspunkt, da Aalegaardsejeren skal have udsat sine Redskaber i fiskedygtig Stand, til den 25. September. Tidspunktet herfor er i Lovforslaget sat tidligere, men Folk, der kender Aalegaardsfiskeriet, ved, at man i Regelen ikke vil kunne gøre Regning paa, at der før den 25. September fiskes mange Aal, og de kostbare Redskaber, der sættes ud, lider jo ved at være udsatte. Af hvad Grund vil man tvinge Aalegaardsejeren til at sætte Redskaberne ud før om ved den Tid, da han plejer? Resultatet vil være, at Garnene staar og raadner i en vis Tid i Søen, uden at han faar noget Udbytte.

Ændringsforslag Nr. 7 er foranlediget ved, at der i Lovforslaget tilsikres Aalegaardsejeren Beskyttelse til den 30te November. Men af hvad Grund skal man indskrænke Retten, saafremt der virkelig kommer Fisk — og det gør der af og til — henimod Jul? Af hvad Grund skal Ejeren tvinges til at indskrænke sin Fiske-tid til den 30te November? Nej, der er meget mere Grund til at give ham Lov til at fiske, saa længe han kan, lige til den sidste December. Selvfølgelig, hvis Vejrforholdene er ugunstige, hvis der f. Eks. kommer Isvande eller sligt, vil der ingen Aal gaa til den Tid. Hvorvidt de vandrer eller ikke, afhænger ogsaa af Mørket. Kommer der ingen Aal, vil selvfølgelig Aalegaardsejeren tage sine Garn op, men saa længe Aalegaardsejeren mener, at han

kan have Fordel af Aalefiskeriet i sin Aalegaard, er det urimeligt at indskrænke hans Ret til at fiske til den 30te November, da der jo kan komme en god Tid bagefter.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa at rette den Urimelighed, at medens Aalegaardsejeren skal sætte de Stager ud, som viser, hvor han vil fiske, allerede den 1ste August, har den frie Fisker først Lov til at udsætte sine Afmærkningsstager langt senere. Der foreslaas nemlig ved Ændringsforslaget, at den frie Fisker skal have foretaget sin Afmærkning den 3die August. Dette, at den frie Fisker tvinges til at afmærke lidt tidligere end før, bevirker, at der bliver saa meget mere Tid for Aalegaardsnævnet til at kunne skride ind og afsige Kendelse, før det egentlige Aalefiskeri begynder. Der er jo ingen Grund til, at den frie Fisker, som vil drive Fiskeri i de Vande, hvor der er Aalegaarde, skal kunne vente med at udsætte sine Mærker til efter den 3die August, naar Aalegaardsejerne er pligtige at udsætte deres Mærker den 1ste August.

Ændringsforslag Nr. 9 gaar ud paa at fjerne den Bestemmelse i den bestaaende Lov, hvorved den suveræne Magt, der er tillagt Aalegaardsovernævnet, forøges. Det er ingen heldig Ting, at man har forøget Aalegaardsnævnenes Magt.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 angaar 11te og 12te Stykke i § 7 i den gældende Lov, der omhandler Reglerne for Tvistigheders Afgørelse henholdsvis i første og sidste Instans. Der staar i Betænkningen: „Ved Stridigheder af den her omhandlede Art vil i Realiteten Aalegaardsejeren altid være den *angrebne* Part. Dette Faktum, sammenholdt med den Art Sagers Ejendommelighed — som i Virkeligheden er Strid om, hvilken af Parterne der skal have Indtægten af det omstridte Fiskeri (der det enkelte Aar *sædvanlig kun* varer i faa Uger) —, betinger efter Mindretallets Opfattelse, at Billighed taler for, at den enkelte Sag afgøres hurtigt. Afgørelsen bør ske, *inden* den egentlige Fiskerisæson begynder, og for at muliggøre dette er Ændringsforslagene stillede.“

Ændringsforslag Nr. 12 er ligelydende med det Forslag, der af den højtærede Landbrugsminister er forelagt i Folketinget. Mindretallet ser ingen Grund til, at dette skulde stryges.

Jeg tror hermed at være færdig med Aalegaardene og kommer saa til et Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet til § 26. Det angaar Aldersgrænsen for Fiskeres Opnaaelse af Stemmeret. Vi fore-